

РЕШЕНИЕ

№ 966

гр. Плевен, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вера Св. Найденова

при участието на секретаря ЦЕЦКА С. ШУТЕВА
като разгледа докладваното от Вера Св. Найденова Гражданско дело № 20224430100904 по описа за 2022 година

Производството по гр.д.№904/2022 г. по описа на ПлРС е образувано въз основа на ИМ от Й. М. Д., ЕГН *****, от гр.Плевен, като майка и законен представител на малолетната *** Д., ЕГН *****, против Т. П. Д., ЕГН *****, от гр.Плевен, жк.***, с която е предявен иск по чл.132, ал.1, т.2 от СК - за лишаване от родителски права на ответника спрямо детето ***, тъй като без основателна причина трайно не полага грижи за детето. Направено е искане местоживеенето на детето да бъде определено при майката, а ответникът да бъде осъден да заплаща издръжка в размер на 300,00 лева месечно, включително за минал период – една година преди подаване на ИМ. В с.з. проц.представител на ищцата моли съда да уважи исквете.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът не депозира писмен отговор. Същият не се явява и не се представлява в съдебно заседание, за което е редовно призван.

В съдебно заседание заинтересованата страна – ***, се представлява от прокурор ***, която сочи, че е доказана хипотезата на чл.132, ал.1, т.2 от СК и искът за лишаване от родителски права следва да бъде уважен. Не се ангажира становище по иска за заплащане на издръжка за минало време.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени доказателства и съобрази доводите на молителя, намира за установено следното от фактическа страна:

Безспорно по делото е, а и е видно от приложеното копие от удостоверение за раждане от *** г., че детето *** Д., ЕГН *****, е родено на *** г., като за негови родители са посочени ищцата и ответника.

От изготвения от *** социален доклад от *** г. се установява, че след извършване на

социално проучване е установено, че основните грижи за детето *** се осъществяват от неговата майка, като бащата е съгласен родителските права да се предоставят на нея. Посочено е, че детето се чувства сигурно и спокойно в настоящата си среда и изразява желание да продължи да живее в същата.

С определение от *** г. са определени привременни мерки относно местоживееенето на детето, предоставянето на родителските права, режим на лични контакти и издръжка за детето, до влизане в сила на решението по настоящото дело.

От показанията на св.*** Д. – майка на ищцата, се установява, че страните са живели заедно около два месеца преди да се роди детето и 4-5 месеца след раждането му, след което ответникът заминал за чужбина. Посочва се, че рядко звънял на нея като баба, основно около рождения ден на детето и по Коледа, за да пита как е детето, давал различни суми пари и подаръци. Твърди се, че от м.декември 2020 г. ответникът не е виждал детето и свидетелката не знае, дали детето го помни и познава.

При личното изслушване на ищцата същата сочи, че детето отказва дори да говори с ответника и не желае да го вижда.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Според константната съдебна практика лишаването от родителски права се прилага като крайна мярка за защита на децата, която следва да се прилага при доказана нужда и полза за детето. Две са хипотезите, предвидени в закона, при наличие на които съдът по своя преценка следва да лиши родителя от родителски права – в особено тежки случаи по чл.131 от СК – когато поведението му представлява опасност за личността, здравето, възпитанието или имуществото на детето, или при трайно неполагане на грижи за детето и липсата на финансов принос за отглеждането му. Основанието, на което ищеца иска лишаване от родителски права на ответника е второто предвидено в закона - без основателна причина трайно не полага грижи за детето и не дава издръжка - чл.132, ал.1, т.2 от СК. Касае се до виновно поведение на родителя, тежко укоримо виновно бездействие, когато без основателна причина не изпълнява родителските си задължения, а именно - не полага грижи и не дава издръжка на детето. Неизпълнението на родителските задължения за непосредствени грижи при отглеждането и осигуряване на материалната издръжка трябва да бъде „трайно”. Законът не сочи продължителността на времето и критерий за оценка във всеки отделен случай е житейската практика и моралът. Константната съдебна практика приема, че трайност има при шест и повече месеца – трайно в практиката на ВКС е разбирането, че за налагането на мярка като лишаването от родителски права, от първостепенно значение е преценката, свързана с изпълнението на родителския дълг при особеностите на всяка конкретна ситуация. Приема се още, че от значение е степента, трайния характер на създаденото противоправно положение, причините за него, като и тук на първо място е не санкцията за родителя, а интереса на детето.

В настоящата хипотеза съдът приема, че е доказано такова поведение от страна на ответника.

От събраните гласни доказателства безспорно се установява, че скоро след раждането на детето /когато е било на 6 месеца/ бащата е заминал за чужбина, а при връщането си в страната много рядко е давал различни суми пари за рожден ден и за Коледа, последно през м.декември 2020 г. Следва да се отбележи, че бащата е в активна трудоспособна възраст, поради което следва да се приеме, че същият е в състояние да престира труд и съответно – да получава съответното поне минимално възнаграждение. Ето защо съдът приема, че бащата без основателна причина трайно не полага грижи за детето *** и не й дава издръжка. Налице е пренебрегване на малолетната *** от страна на бащата по смисъла на §1, т.5 от Допълнителните разпоредби на Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето. При констатираните факти и обстоятелства малолетната *** без основателна причина е изоставена от бащата и представлява дете в риск по смисъла на § 1, т.11 б."а" и б."в" от ДР на ЗЗакрД.

Въз основа всичко изложено съдът счита, че е налице е трайно неполагане на грижи и недаване на издръжка от страна на бащата, което е израз на явна дезинтересираност на ответника от отглеждането и възпитанието на детето и на пълно пренебрегване на родителските му задължения за дълъг период от време /последната среща е била през м.декември 2020 г./. Налице е несъвместимо с естеството на родителските права и с установените в обществото морални норми, поведение от страна на ответника, което застрашава личността и възпитанието на детето. При това положение, да продължава ответникът да бъде титуляр на родителски права, се явява безпредметно и правно и житейски неоправдано. С оглед изложеното, съдът намира, че са налице предпоставките на чл.132, ал.1, т.2 от СК и ответникът следва да бъде лишен от родителски права върху малолетното дете ***. На основание чл.134, ал.2 от СК на ответника следва да бъде определен режим на свиждане с детето всяка първа и последна събота от месеца от 10,00 ч. до 12,00 ч., по местонахождение на детето, в присъствието на майката, като всякакви други по-широки по обем мерки за лични контакти според съда не биха били в интерес на детето.

Относно издръжката, предвид разпоредбата на чл.151, ал.3 от СК вр.чл.134, т.1 от СК, съдът счита, че независимо, че е лишен от родителски права, бащата не се освобождава от задължението за издръжка. Съдът съобрази разпоредбата на чл.143, ал.2 от СК, съгласно която родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, които са неработоспособни и не може да се издържат от имуществото си. Размерът на издръжката, която родителят дължи на ненавършилите пълнолетие деца, се определя в зависимост от нуждите на детето и от възможностите на родителя, като съгласно разпоредбата на чл.142, ал.2 от СК размера на минималната издръжка е една четвърт от размера на минималната РЗ за страната /към настоящия момент в размер на 710,00 лева/. При определяне на дължимата издръжка, съдът следва да се съобразява с нуждите на детето и възможностите на родителите. Няма събрани данни за трудовата ангажираност на бащата, същият обаче е в активна трудоспособна възраст, поради което следва да се приеме, че може да реализира приходи поне в размер на минималната работна заплата за страната. Освен това издръжката, която дължат родителите на ненавършилите си пълнолетие деца, съгласно чл.143, ал.2 от

СК, е безусловна. Детето *** е на седем години. Според официалните статистически данни, изнесени от НСИ, през първото тримесечие на 2022 г. /когато е подадена ИМ – 18,02,2022 г./ разходите средно на едно лице в домакинство са в размер на 1 821,30 лева, от които, като се приспадат средства за алкохолни и тютюневи изделия, съобщения, данъци, осигуровки, регулярни трансфери към други домакинства и изплатени дългове общо в размер на 451,74 лева /които определено не са относими към издръжката на едно дете/, може да се направи извод, че реалната месечна издръжка на едно дете през един месец от това тримесечие, без значение на възрастта му, е в размер на 456,52 лева /1 821,30 лв. минус 451,74 лева = 1369,56 лева : 3 = 456,52 лева/.

Съобразявайки обичайните нужди за възрастта на детето *** - потребностите му от здравословна храна, облекло според възрастта и сезона, развлечения, учебни пособия, съдът приема, че необходимата обща издръжка на детето ***, което е на близо 7 години и половина, следва да се определи на 450,00 лева. От тази сума ответникът следва да заплаща ежемесечна издръжка за детето в размер на 300,00 лева, като останалата част от издръжката следва да се поеме от майката.

Доколкото страните не живеят заедно от края на 2015 г., за този период ответника си е спестил разноските по отглеждането на детето, поради което основателен е и иска по чл.149 от СК за периода от 18,02,2021 г. до датата на подаване на ИМ – 18,02,2022 г., или в размер на 3 600,00 лева /12 месеца по 300,00 лева/. Сумата се дължи ведно със законната лихва от датата на подаване на ИМ до окончателното ѝ изплащане.

На основание чл.242, ал.1 от ГПК следва да бъде допуснато предварително изпълнение на решението в частта досежно издръжката.

При този изход на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата сторените по делото разноски за ДТ в размер на 30,00 лева и за адвокатско възнаграждение в размер на 500,00 лева.

Следва ответникът да бъде осъден да заплати по сметка на ПлРС сумата от 259,20 лева, представляваща държавна такса върху присъдената ежемесечна издръжка, и сумата от 144,00 лева за държавна такса върху иска по чл.149 от СК.

Воден от горното съдът,

РЕШИ:

ЛИШАВА на основание чл.132, ал.1, т.2 вр.чл.133, ал.1 от СК Т. П. Д., ЕГН *****, от гр.Плевен, жк.***, от родителски права върху малолетното дете *** Д., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл.134, т.2 от СК режим на лични контакти на бащата Т. П. Д., ЕГН *****, от гр.Плевен, жк.***, с малолетното дете *** Д., ЕГН *****, всяка първа и последна събота от месеца от 10,00 ч. до 12,00 ч., по местонахождение на детето, в присъствието на майката.

ОСЪЖДА на основание чл.143, ал.3 от СК Т. П. Д., ЕГН *****, от гр.Плевен, жк.***,

ДА ЗАПЛАЩА на малолетното си дете *** Д., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Й. М. Д., ЕГН *****, от гр.Плевен, месечна издръжка в размер на 300,00 лева, считано от влизане в сила на настоящото решение до настъпването на причини и условия за нейното изменение и прекратяване.

ОСЪЖДА на основание чл.149 от СК Т. П. Д., ЕГН *****, от гр.Плевен, жк.***, ДА ЗАПЛАТИ на *** Д., ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител Й. М. Д., ЕГН *****, от гр.Плевен, сумата от 3600,00 лева, представляваща издръжка за минал период – от 18,02,2021 г. до подаване на ИМ – 18,02,2022 г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на ИМ до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 от ГПК Т. П. Д., ЕГН *****, от гр.Плевен, жк.***, да заплати по сметка на ПлРС сумата от 259,20 лева, представляваща държавна такса върху присъдената ежемесечна издръжка, и сумата от 144,00 лева - държавна такса върху иска по чл.149 от СК.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК Т. П. Д., ЕГН *****, от гр.Плевен, жк.***, да заплати на Й. М. Д., ЕГН *****, от гр.Плевен, сторените по делото разноси за ДТ и адвокатско възнаграждение в общ размер на 530,00 лева.

На основание чл.136 от СК, след влизане на решението в сила, да се изпрати препис от решението на Община Плевен, за вписване на лишаването на родителя Т.Д. от родителски права.

Решението подлежи на обжалване пред Плевенския окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____